

Da bo proračun realen, bo ban določeval dohodke in izdatke po svoji oceni, upoštevaje pri tem gospodarsko moč prebivalstva in načela umne štednje.

Proračun za prihodnje leto mora biti predložen ministru financ najdelj do 31. decembra tega leta, da ga pregleda in odobri.

Ban je izvršitelj proračuna in njegov naredbodavec. Ban odgovarja pred oblastvi in pred glavno kontrolo za pravilnost in zakonitost vseh naredb, ki jih izda za izvršitev proračuna.

Do konca tega leta bodo bani prevzeli

uradništvo oblastnih samouprav

In sklepali o njegovi službeni dodelitvi in razvrstitvi. Plače in ostali prejemki tega osebja bodo šle do konca tega leta na breme oblastnih proračunov. Kasneje se bodo izplačevali iz banovinskih proračunov.

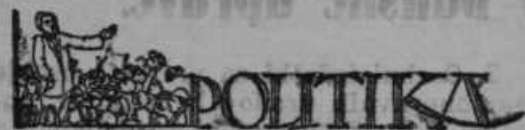
Veljava potrjenih oblastnih proračunov

Je podaljšana do 31. marca prihodnjega leta. Do 1. januarja prihodnjega leta morajo bani sestaviti in predložiti v odobritev ministru financ banovinske proračune, ki naj obsegajo vse posle, dohodke in izdatke iz delokroga bivših oblastnih in sreskih samouprav.

Od 31. decembra letošnjega leta

se ukinja delovanje sreskih samouprav glede dohodkov in imovine.

Vsa pojasnila in tolmačenja določb te uredbe bo izdal minister financ v sporazumu z ministrom notranjih poslov. Ministru financ gre vrhovno nadzorstvo nad finančnim poslovanjem banovin v pogledu njihovih proračunov.

V NAŠI DRŽAVI.

O finančni ureditvi banovin in o ustanovitvi okrožnih inspektoratov poročamo na uvodnem mestu.

Novi člani Vrhovnega zakonodajnega sveta (VZS). Predsednik ministrskega sveta in minister notranjih del general Peter Živkovič je danes podpisal sklep, s katerim se razrešujejo člani Vrhovnega zakonodajnega sveta dr. Josip Šilovič, ban savske banovine, Gjorgje Nestorovič, ban moravske banovine in Daka Popovič, ban dunavske banovine. Z istim sklepom se na njihovo mesto imenujejo za člane VZS dr. Metod Dolenc, profesor vseučilišča v Ljubljani, dr. Prvislav Grisogono, bivši minister in dr. Slavko Šečerov, bivši poslanec.

Čestitke naše vlade. Povodom poskusa atentata na italijanskega prestolonaslednika, o katerem poročamo spodaj, je izdala naša vlada brzoglasen nalog svojemu zastopniku v Rimu, naj izrazi v italijanskem zunanjem ministrstvu čestitke k srečni rešitvi prestolonaslednika. Enak nalog je bil dan

Pravilnike in navodila glede izvrševanja finančnih določb te uredbe bo po potrebi izdal minister financ v soglasju z ministrom notranjih del.

Predpisi o službenem delokrogu bivših oblastnih nameščencev,

njihovih pravicah in dolžnostih, kakor tudi o njihovi disciplinski odgovornosti ostanejo nadalje v veljavi. Ban lahko s posebno uredbo zenači vse te predpise, jih izpopolni in izpremeni v smislu novo ustvarjenega ustrojstva, ne da bi pri tem zmanjševal pridobljene pravice samoupravnega osebja.

V predhodnih naredbah (člen 27 in sledeči) je predvideno, da morajo oblastni komisarji

najdalje do 15. novembra popisati in inventarizirati

imovino oblastnih samouprav. Obenem morajo ugotoviti stanje sklenjenih posojil in drugih dolgov, obvez in terjatev oblasti najdalje do 15. novembra 1929. Tako ugotovljena imovina bo osnova za izvršitev likvidacije oblasti in srezov in za njeno izročitev banom.

Imovina oblastne samouprave, katere področje prehaja v sestav banovine, preide z vsemi svojimi aktivami in pasivami v last banovine. Pri tem je treba postopati tako-le:

1. Nepremičnine pripadajo banovini, v kateri se nahajajo.
2. Ustanove pripadajo banovinam, kjer se nahajajo.

V roku dveh mesecev po vzpostavitvi oblasti v banovini bo ban odločil o usodi oblastnih hranilnic, ki jih je našel v področju svoje banovine, prevzel njihove aktivne in pasive ter uredil njih nadaljnje delovanje. To odločitev mora potrditi minister financ.

našemu poslaniku v Bruslju (Belgija), da čestita prestolonasledniku k rešitvi.

Vrhovni tajnik Društva narodov v naši državi. Sir Erik Drummond, generalni tajnik Društva narodov, bo prispeval v spremstvu Demostenaya, člana politične sekcije tajništva Društva narodov, in našega rojaka Gjura Popoviča, člana informacijske sekcije tajništva Društva narodov ter dveh tajnic v prvih dneh novembra v našo državo. V Beograd bo prišel 3. novembra in se nastanil v hotelu »Srpski kralj«. 4. novembra popoldne bo imel na vseučilišču predavanje, ki ga priredita jugoslovensko združenje Društva narodov in združenje za mednarodno pravo v Beogradu. Odpotoval bo preko Broda v Sarajevo, od tam v Dubrovnik in Split.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Neprestana tolovajstva na Bolgarskem. Dne 24. oktobra je doživela Bolgarija tole grozodejstvo razbojniških čet: Razbojniška tolpa znanega bolgarskega razbojnika Deče Uzunova, ki je pravi trepet severne Bolgarije, je izvršila novo grozodejstvo na cesti med Suhim dolom in Sevijevom, ki je zaprepastilo vso Bolgarijo. Tolpa se je pojavila proti večeru na cesti ter zasedla neki hribček nad ovinkom blizu

Suhega dola, kjer je ustavila vsak avto, ki je vozil proti Sijevu ter pozvala potnike, da so izstopili. Ko so se potniki, katerim so razbojniki grozili z revolverji in karabinkami, pokorili njihovemu ukazu, so jih najprej oropali, nato pa slekli do golega, povezali in zavlekli v grmovje. Končno so roparji ustavili tudi avtomobil, v katerem so se nahajali sodniki iz Sevijeva ter le te najprej izropali, nato pretepli skoro do smrti in jih končno postrelili. Po izvršenem činu so razbojniki pobegnili ter pustili sredi trupel pobitih sodnikov, sodnika Stojanova, ki so mu prizanesli, ker je zanj prosil neki ropar, ki ga je poznal že iz svetovne vojne.

Atentat na italijanskega prestolonaslednika Umberta. Italijanski prestolonaslednik Umberto se je zaročil z belgijsko princezino Marijo Jožefo. Dne 24. oktobra je bila zaroka javljena javnosti in prestolonaslednik se je mudil osebno v Bruslju. V proslavo zaroke so bile v imenovanem belgijskem mestu pripravljene velike svečanosti. Umberto se je podal v avtomobilu k spomeniku neznanega junaka in baš ko je stopal iz avtomobila se je preril skozi množice in policijo neznanec. Naglo je stopil v bližino prestolonaslednikovega avtomobila, potegnil samokres in pomeril. Ko je hotel sprožiti, ga je udaril policist po roki in krogla je zgrešila nameravani cilj. Atentatorja so takoj prišli in ugotovili, da je Italijan iz Milana in se piše Fernando de Rosa. Atentat je bil zamišljen, kot čin protesta proti fašistični vladi v Italiji. Pri atentatorju niso našli nobenih dokumentov, pač pa večjo svoto denarja.

V Avstriji se opasno pripravajo o načrtu glede spremembe ustave.

Volitve na Čehoslovaškem. V nedeljo dne 27. oktobra so se vršile v popolnem miru volitve v poslansko zbornico na Čehoslovaškem. Velike izgube so utrpeli komunisti. Od teh izgub je odpadlo 70 odstotkov na narodne socialiste (stranka zunanjega ministra dr. Beneša), ostalih 30 odstotkov pa na socialne demokrate. Izgube komunistov znašajo dobrih 50 odstotkov. Največji prirastek so dobili narodni socialisti, ki bodo druga najmočnejša stranka. Agrarci so obdržali vodilno mesto. Krščanska stranka se je dobro držala na Češkem in Slovaškem.

Francoska Briandova vlada je podala ostavko. Briandova vlada je podala 22. oktobra ostavko in to radi tega, ker je dobila v parlamentu nezaupnico. Briand se je branil, da bi pristal na razpravo o interpelacijah glede zunanje politike, zlasti glede Youngovega načrta in glede izpraznitve Porenja, dokler tozadevna pogajanja niso zaključena. Večina je zahtevala razpravo o interpelacijah ta terek, preglasovala Brianda z 11 glasi in temu je sledila ostavka cele vlade.

Novo francosko vlado sestavlja Daladier s pomočjo socialistov.

Rusi nameravajo veliko ofenzivo proti Kitajski. Kitajski generali so se zopet sprli med seboj. Po nekaterih mestih Kitajske divja državljanska vojna. Občo kitajsko zmedo hočejo Rusi izkoristiti za veliko ofenzivo proti ki-

tajski armadi. Po sklepu narodnih komisarjev ima poveljnik ruske armade v Mandžuriji Blücher povelje, zasesti sporno mandžursko železnico.

Protiversko vseučilišče na Ruskem. Strokovne zveze v Leningradu so ustanovile prvo protiversko delavsko vseučilišče.

Angleški ministrski predsednik za-

pusil Ameriko. Kakor smo že poročali, se je mudil angleški ministrski predsednik Macdonald precej časa v Zedinjenih državah. Obiskal je važnejša mesta in povsod govoril o politiki miru in potrebi razorožitve. V torek dne 24. oktobra se je poslovil od gostoljubne Amerike in bo prišel najbrž 1. novembra v Liverpool.

Sv. Doroteja.

Spominski dan 30. oktobra.

Doma je bila ta Doroteja v vzhodni Prusiji in je zagledala luč sveta leta 1347 6. februarja, na god sv. device in mučenice Doroteje, po kateri je tudi dobila svoje krstno ime. Bila je zelo nadarjena in že v njenem sedmem letu se je začelo kazati pri njej zelo živo in bogato notranje življenje, čigar središče je bil trpeči Zveličar. Porodila se je v njej želja, da bi mogla s Kristusom trpeti. Zato se je ostro postila, ležala na trdem ležišču ter se bičala. Pri vsem tem pa je nosila v svoji duši veliko srečo in je bila proti vsem ljudem vsa prijazna in vesela. Tudi je njena pobožnost ni ovirala, da ne bi izpolnjevala svojih dolžnosti. Po rani očetovi smrti je bila edina opora materi in je neutrudljivo delala od jutra do večera. Kot mala gospodinja je tudi kaj rada izkazovala dela usmiljenja ubogim in bolnikom. Ti so se pa mali dobrotniki kazali hvaležne s tem, da so jo učili nove molitvice in svete izreke, ki so njeno dušo na novo dvigali k Bogu.

Na Doroteji je hotel Bog pokazati, kako je človek lahko v vsakem stanu pobožen in združen z Bogom. 17 let stara se je namreč Doroteja po želji svoje matere omožila že z bolj priletnim meščanom v mestu Dancig. Bil je ta mož sicer dobrega mišljenja, a zelo jezljiv in surov. Ko ne bi bila Doroteja v resnici pobožna in ne bi bila voljna izpolnjevati volje božje ne samo v molitvi, temveč tudi v vsem drugem življenju, njen zakon pač ne bi bil srečen. Tako pa je dobila Doroteja s svojo krotkostjo in s svojo miloto tak vpliv na svojega moža, da je v kratkem napravila iz njega najboljšega in najprijaznejšega človeka. 26 let je živela z njim v pravem krščanskem zakonu in je imela devet otrok. A z materinim veseljem je morala okušati tudi materino bridkost, ko so ji vsi otroci razen najmlajše hčerke pomrli. V teh težkih preizkušnjah je pokazala Doroteja s svojim možem vred pravo krščansko mišljenje in vdanost v voljo božjo. Ko je najmlajša hčerka stopila v samostan, sta sklenila, da bosta svoje življenje še bolj posvetila službi božji. Prodala sta svojo hišo in posestvo in sta obiskovala znamenite božje poti v Kölnu, Ahenu in Maria Einsiedelu v Švici. Tudi v Rim bi bila rada skupno potovala. A ker se je mož čutil že preslabe, je tje poslal v dobrem spremstvu svojo ženo. Med ženino odsotnostjo pa je mož nevarno zbolel in umrl;

Doroteja se je vrnila kot vdova v svojo domovino.

Prosta vseh vezi je začela živeti Doroteja samo za Boga, ki jej je že v vsem življenju kazal svojo milost in ljubezen. Tako velika je postala njena ljubezen do Boga, da je včasih že ni več mogla skrivati pred svetom. Ljudje so jo radi tega celo zasmehovali, jo imeli za nespametno sanjarko, celo krive vere so jo dolžili in spravili pred cerkveno sodišče, ki jo je pa vsake krivde oprostilo. Doroteja je pa vedno bolj hrepnela po Bogu in sicer posebno po Bogu v sv. obhajilu. Njen spovednik ji je dovolil samo tedensko sv. obhajilo, potem pa jo je napotil do stolnega dekana Janeza v mestu Marienwerder, ki je slovel po veliki pobožnosti, a tudi veliki učenosti, razumnosti in treznem mišljenju.

Ta je začel z vso strogostjo preiskovati življenje izredne žene, predvsem tudi razodetja, o katerih je pravila, da jih ima od Boga. Ker si sam ni bil na jasnem, se je posvetoval še z drugimi vestnimi in razsodnimi možmi. Zato je pa tudi verjetno, kar on pripoveduje v knjigi o življenju božje izvoljenke Doroteje. Ta, ki je bila s popolnim premislekom iz ljubezni do ubožstva razdala vse svoje premoženje in živela pri neki vdovi, se je pa tudi čisto vdala vodstvu in ukrepom svojega dušnega voditelja. Ta ji je polagoma dovolil vsakdanje sv. obhajilo in nazadnje, da je šla po tedanji šegi v malo sobico poleg cerkve in je v njej živela ločena od vsega sveta kot puščavnica. V tej samotni je molila, premišljevala, se mrtvičila in doživljala razna razodetja. V zvezi s cerkvenim letom je kakor z očmi gledala skrivnosti in dogodke dotičnih praznikov in jih doživljala. Zanimivo je, da je Doroteja že davno prej, ko je Kristus razodel svoje Srce sveti Marjeti Alakok, že tudi častila Srce Jezusovo in tudi imela njegovo prikazen, kakor opisuje to njen dušni voditelj.

Največ je Doroteja molila in se pokorila za Cerkev Kristusovo. Je pa bila tedaj Cerkev tudi v zelo žalostnem položaju. Bil je takrat v Cerkvu žalostni in sramotni razkol, ko so proti pravemu papežu nastopali proti-papeži in so bili naenkrat celo trije papeži in je v Cerkvu bila velika zbeganost. A pobožna puščavnica je imela srce tudi za potrebe posameznih ljudi. Vsak dan so prihajali pred okno njene sobice žalostni in potrti ter so se vračali potolaženi. Kakor je dokazano, je imela Doroteja tudi dar, da je znala brati največje skrivnosti človeških src in je videla v prihodnost. Leta 1394 je umrla stara 48 let brez vsake bolezni, nekako iz samega hrepenenja po Bogu. Takoj po njeni smrti, posebno ker je

bilo na njenem grobu in na njeno priprošnjo uslišanih veliko prošenj, so jo začeli častiti kot svetnico in postavljati njej na čast cerkve in kapele.

Doroteja je iskreno ljubila Cerkev, mislila je veliko na njen blagor, za Cerkev je molila, trpela, se pokorila. To govori prav posebno za njeno svetništvo. Vsak pravi krščanski človek namreč ljubi Cerkev, z njo sočustvuje, z njo trpi. To pa radi tega, ker je Cerkev ustanova Kristusova, da še več, ona je Kristusovo telo, v katerem živi in deluje Kristus naprej, deluje v posvečenje, rešenje in zveličanje človeških duš. Zato nikdo, ki Kristusa ljubi, ne more biti do Cerkve brezbrizen, ali da bi jo celo zaničeval in sovražil. Vsak, kdor ljubi Kristusa, ljubi tudi Cerkev, se poteguje za Cerkev, dela za Cerkev, skuša Cerkvi koristiti vsaj s svojo molitvijo, z dobrimi deli in tako, da Bogu daruje svoje trpljenje v prospeh in blagor Cerkve.

Papež o Katoliški akciji. Škofom v Švici je poslal sv. Oče Pij XI. pismo, v katerem pravi o Katoliški akciji sledeče: »Znano je, da pripisujemo Katoliški akciji največji pomen. Saj ona ni nič drugega kakor apostolstvo vernikov, ki se stavi v službo cerkvenim predstojnikom in v gotovi meri izpolnjuje njihovo delo in poslanstvo. Označiti moramo Katoliško akcijo kot pot in sredstvo, katerega se poslužuje Cerkev, da naklanja narodom svoje dobrote. Katoličani bodo ta visoki namen dosegli, če se bodo po naših navodilih v tej stvari varovali vsakih malenkosti strankarskih prepričev in bodo imeli pred očmi le čast božjo in blagor duš.

Katoliška šolska organizacija v Indiji. Ker se sedaj v Indiji ustanavljajo šole, so katoličani v pokrajini Madras ustanovili posebno organizacijo, ki bo budno pazila, da se pri tem delu ne bodo kršile pravice katoličanov.

Važnost duše. Nekaj časa se je duša zelo zanemarjala. Posebno zdravniška veda je hotela znati samo za telo. A tudi zdravniki so morali polagoma priti do priznanja, da je telesno zdravje v veliki meri odvisno od zdrave, močne duše. Zato so tudi oni začeli povdarjati skrb za dušo. Nek protestantski zdravnik pravi, da je eno najboljših zdravilnih sredstev za dušno zdravje spoved, kakor jo imajo katoličani.

Nove proglasitve blaženim. 21. decembra bo sv. oče ob svojem zlatomašniškem jubileju proglasil blaženim 200 angleških mučencev, ki so v letih 1594 do 1679 umrli za svoje katoliško prepričanje. Isti dan bo proglašen blaženim tudi škotski jezuit Ouilrié, ki je ravno tako v krvavih angleških preganjanjih žrtvoval življenje za svojo vero.

Delo holandskih katoličanov. Na Holandskem je katoličanov samo ena tretjina vseh prebivalcev. Vendar pa imajo katoliške dobrotelne ustanove v oskrbi 4272 duševno zaostalih otrok in mladostnih zločincev, med tem, ko vse druge organizacije oskrbujejo 3210 otrok. Je to pač živo krščanstvo.

tajski armadi. Po sklepu narodnih komisarjev ima poveljnik ruske armade v Mandžuriji Blücher povelje, zasesti sporno mandžursko železnico.

Protiversko vseučilišče na Ruskem. Strokovne zveze v Leningradu so ustanovile prvo protiversko delavsko vseučilišče.

Angleški ministrski predsednik za-

pusil Ameriko. Kakor smo že poročali, se je mudil angleški ministrski predsednik Macdonald precej časa v Zedinjenih državah. Obiskal je važnejša mesta in povsod govoril o politiki miru in potrebi razorožitve. V torek dne 24. oktobra se je poslovil od gostoljubne Amerike in bo prišel najbrž 1. novembra v Liverpool.

Sv. Doroteja.

Spominski dan 30. oktobra.

Doma je bila ta Doroteja v vzhodni Prusiji in je zagledala luč sveta leta 1347 6. februarja, na god sv. device in mučenice Doroteje, po kateri je tudi dobila svoje krstno ime. Bila je zelo nadarjena in že v njenem sedmem letu se je začelo kazati pri njej zelo živo in bogato notranje življenje, čigar središče je bil trpeči Zveličar. Porodila se je v njej želja, da bi mogla s Kristusom trpeti. Zato se je ostro postila, ležala na trdem ležišču ter se bičala. Pri vsem tem pa je nosila v svoji duši veliko srečo in je bila proti vsem ljudem vsa prijazna in vesela. Tudi je njena pobožnost ni ovirala, da ne bi izpolnjevala svojih dolžnosti. Po rani očetovi smrti je bila edina opora materi in je neutrudljivo delala od jutra do večera. Kot mala gospodinja je tudi kaj rada izkazovala dela usmiljenja ubogim in bolnikom. Ti so se pa mali dobrotniki kazali hvaležne s tem, da so jo učili nove molitvice in svete izreke, ki so njeno dušo na novo dvigali k Bogu.

Na Doroteji je hotel Bog pokazati, kako je človek lahko v vsakem stanu pobožen in združen z Bogom. 17 let stara se je namreč Doroteja po želji svoje matere omožila že z bolj priletnim meščanom v mestu Dancig. Bil je ta mož sicer dobrega mišljenja, a zelo jezljiv in surov. Ko ne bi bila Doroteja v resnici pobožna in ne bi bila voljna izpolnjevati volje božje ne samo v molitvi, temveč tudi v vsem drugem življenju, njen zakon pač ne bi bil srečen. Tako pa je dobila Doroteja s svojo krotkostjo in s svojo miloto tak vpliv na svojega moža, da je v kratkem napravila iz njega najboljšega in najprijaznejšega človeka. 26 let je živela z njim v pravem krščanskem zakonu in je imela devet otrok. A z materinim veseljem je morala okušati tudi materino bridkost, ko so ji vsi otroci razen najmlajše hčerke pomrli. V teh težkih preizkušnjah je pokazala Doroteja s svojim možem vred pravo krščansko mišljenje in vdanost v voljo božjo. Ko je najmlajša hčerka stopila v samostan, sta sklenila, da bosta svoje življenje še bolj posvetila službi božji. Prodala sta svojo hišo in posestvo in sta obiskovala znamenite božje poti v Kölnu, Ahenu in Maria Einsiedelu v Švici. Tudi v Rim bi bila rada skupno potovala. A ker se je mož čutil že preslabe, je tje poslal v dobrem spremstvu svojo ženo. Med ženino odsotnostjo pa je mož nevarno zbolel in umrl;

Doroteja se je vrnila kot vdova v svojo domovino.

Prosta vseh vezi je začela živeti Doroteja samo za Boga, ki jej je že v vsem življenju kazal svojo milost in ljubezen. Tako velika je postala njena ljubezen do Boga, da je včasih že ni več mogla skrivati pred svetom. Ljudje so jo radi tega celo zasmehovali, jo imeli za nespametno sanjarko, celo krive vere so jo dolžili in spravili pred cerkveno sodišče, ki jo je pa vsake krivde oprostilo. Doroteja je pa vedno bolj hrepnela po Bogu in sicer posebno po Bogu v sv. obhajilu. Njen spovednik ji je dovolil samo tedensko sv. obhajilo, potem pa jo je napotil do stolnega dekana Janeza v mestu Marienwerder, ki je slovel po veliki pobožnosti, a tudi veliki učenosti, razumnosti in treznem mišljenju.

Ta je začel z vso strogostjo preiskovati življenje izredne žene, predvsem tudi razodetja, o katerih je pravila, da jih ima od Boga. Ker si sam ni bil na jasnem, se je posvetoval še z drugimi vestnimi in razsodnimi možmi. Zato je pa tudi verjetno, kar on pripoveduje v knjigi o življenju božje izvoljenke Doroteje. Ta, ki je bila s popolnim premislekom iz ljubezni do ubožstva razdala vse svoje premoženje in živela pri neki vdovi, se je pa tudi čisto vdala vodstvu in ukrepom svojega dušnega voditelja. Ta ji je polagoma dovolil vsakdanje sv. obhajilo in nazadnje, da je šla po tedanji šegi v malo sobico poleg cerkve in je v njej živela ločena od vsega sveta kot puščavnica. V tej samotni je molila, premišljevala, se mrtvičila in doživljala razna razodetja. V zvezi s cerkvenim letom je kakor z očmi gledala skrivnosti in dogodke dotičnih praznikov in jih doživljala. Zanimivo je, da je Doroteja že davno prej, ko je Kristus razodel svoje Srce sveti Marjeti Alakok, že tudi častila Srce Jezusovo in tudi imela njegovo prikazen, kakor opisuje to njen dušni voditelj.

Največ je Doroteja molila in se pokorila za Cerkev Kristusovo. Je pa bila tedaj Cerkev tudi v zelo žalostnem položaju. Bil je takrat v Cerkvu žalostni in sramotni razkol, ko so proti pravemu papežu nastopali proti-papeži in so bili naenkrat celo trije papeži in je v Cerkvu bila velika zbeganost. A pobožna puščavnica je imela srce tudi za potrebe posameznih ljudi. Vsak dan so prihajali pred okno njene sobice žalostni in potrti ter so se vračali potolaženi. Kakor je dokazano, je imela Doroteja tudi dar, da je znala brati največje skrivnosti človeških src in je videla v prihodnost. Leta 1394 je umrla stara 48 let brez vsake bolezni, nekako iz samega hrepenenja po Bogu. Takoj po njeni smrti, posebno ker je

bilo na njenem grobu in na njeno priprošnjo uslišanih veliko prošenj, so jo začeli častiti kot svetnico in postavljati njej na čast cerkve in kapele.

Doroteja je iskreno ljubila Cerkev, mislila je veliko na njen blagor, za Cerkev je molila, trpela, se pokorila. To govori prav posebno za njeno svetništvo. Vsak pravi krščanski človek namreč ljubi Cerkev, z njo sočustvuje, z njo trpi. To pa radi tega, ker je Cerkev ustanova Kristusova, da še več, ona je Kristusovo telo, v katerem živi in deluje Kristus naprej, deluje v posvečenje, rešenje in zveličanje človeških duš. Zato nikdo, ki Kristusa ljubi, ne more biti do Cerkve brezbrizen, ali da bi jo celo zaničeval in sovražil. Vsak, kdor ljubi Kristusa, ljubi tudi Cerkev, se poteguje za Cerkev, dela za Cerkev, skuša Cerkvi koristiti vsaj s svojo molitvijo, z dobrimi deli in tako, da Bogu daruje svoje trpljenje v prospeh in blagor Cerkve.

Papež o Katoliški akciji. Škofom v Švici je poslal sv. Oče Pij XI. pismo, v katerem pravi o Katoliški akciji sledeče: »Znano je, da pripisujemo Katoliški akciji največji pomen. Saj ona ni nič drugega kakor apostolstvo vernikov, ki se stavi v službo cerkvenim predstojnikom in v gotovi meri izpolnjuje njihovo delo in poslanstvo. Označiti moramo Katoliško akcijo kot pot in sredstvo, katerega se poslužuje Cerkev, da naklanja narodom svoje dobrote. Katoličani bodo ta visoki namen dosegli, če se bodo po naših navodilih v tej stvari varovali vsakih malenkosti strankarskih prepričev in bodo imeli pred očmi le čast božjo in blagor duš.

Katoliška šolska organizacija v Indiji. Ker se sedaj v Indiji ustanavljajo šole, so katoličani v pokrajini Madras ustanovili posebno organizacijo, ki bo budno pazila, da se pri tem delu ne bodo kršile pravice katoličanov.

Važnost duše. Nekaj časa se je duša zelo zanemarjala. Posebno zdravniška veda je hotela znati samo za telo. A tudi zdravniki so morali polagoma priti do priznanja, da je telesno zdravje v veliki meri odvisno od zdrave, močne duše. Zato so tudi oni začeli povdarjati skrb za dušo. Nek protestantski zdravnik pravi, da je eno najboljših zdravilnih sredstev za dušno zdravje spoved, kakor jo imajo katoličani.

Nove proglasitve blaženim. 21. decembra bo sv. oče ob svojem zlatomašniškem jubileju proglasil blaženim 200 angleških mučencev, ki so v letih 1594 do 1679 umrli za svoje katoliško prepričanje. Isti dan bo proglašen blaženim tudi škotski jezuit Ouilrié, ki je ravno tako v krvavih angleških preganjanjih žrtvoval življenje za svojo vero.

Delo holandskih katoličanov. Na Holandskem je katoličanov samo ena tretjina vseh prebivalcev. Vendar pa imajo katoliške dobrotelne ustanove v oskrbi 4272 duševno zaostalih otrok in mladostnih zločincev, med tem, ko vse druge organizacije oskrbujejo 3210 otrok. Je to pač živo krščanstvo.